

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/268/2018
Identifikačné číslo spisu:	4213226663
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4213226663.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu ALTERNATÍVA, s.r.o., so sídlom v Komárne, Kossúthovo nám. č. 12, IČO: 36 521 876, zastúpeného Mgr. Cyntiou Takács Szalai, advokátkou so sídlom v Komárne, Nám. M. R. Štefánika č. 6, proti žalovanému V. S., bývajúcemu v H., o zaplatenie 959,98 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 14C/265/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 3. augusta 2017 sp. zn. 8Co/836/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 8. júla 2015 č. k. 14C/265/2014-122 žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 959,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 435,46 € od 1.7.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 524,52 € od 1.7.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu titulom súdneho poplatku sumu vo výške 57,50 € a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 454,12 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 959,98 € s príslušenstvom ako i náhradu trov konania. Podaný návrh odôvodnil tým, že žalovaný ako vlastník bytu v rozhodnom období neuhradil nedoplatok vyúčtovaný vo vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2010 vo výške 435,46 € a za rok 2011 vo výške 524,52 €. Dlžnú sumu neuhradil ani na jeho výzvu, preto si nárok uplatnil súdnou cestou. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázanú danosť aktívnej legítimácie žalobcu a zároveň aj dôvodnosť uplatneného nároku preto rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 3. augusta 2017 sp. zn. 8Co/836/2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a

žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku aktívnej hmotnej legitímácie žalobcu. V danej právnej veci bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že je stranou hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok v zmysle zákona č. 82/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, čo sa v danom prípade podľa právneho záveru odvolacieho súdu nestalo a preto označil žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú.

3. Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vychádzal odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že nemá aktívnu legitímáciu v spore. Podľa právneho názoru žalobcu bola existencia jeho aktívnej legitímácie v spore dostatočne preukázaná. Navrhol preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k predmetnému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), s tým že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovenej zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

10. Napádaným rozsudkom odvolacieho súdu došlo k zmene rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým odvolací zamietol žalobu o zaplatenie sumy v o výške 959,98 € (bez príslušenstva). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (22. november 2013) bola 338 € (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2013). Hodnota predmetu sporu je zjavne pod hranicou ustanovenou v § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, ktorú v tejto konkrétnej veci predstavuje suma 3 380 € (10 x 338). Pretože tu nejde ani o prípad žiadnej z výnimiek podľa § 422 ods. 1 písm. b/ alebo c/ CSP (nakoľko v prejednávanej veci nejde o spor s ochranou slabšej strany sporu ani o prípad dovolacieho konania, ktorého predmetom by malo byť výlučne príslušenstvo pohľadávky), prípustnosť dovolania opierajúceho sa o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. c/ CSP vylúčená.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.